

Некролог Львівської провінції: Жовтень

12 жовтня

ВИННИЦЬКИЙ МИХАЙЛО народився 14 жовтня 1926 року у селі Чайковичі (тепер Самбірський р-н., Львівська обл.). Після восьмирічної школи 1941 р. вступив до ювенату у Збоїсках, який закінчив 1944 р. Того ж року вступив до монастиря і 19 серпня розпочав річний новіціат. Перші обіти склав 21 серпня 1945 р., та розпочав семінарійне навчання в монастирі с. Голоска. В червні 1946 р. його разом зі ще трьома співбратами мобілізували до війська. Михайло служив за Уралом до початку 1950 р. Через те, що відкрито визнавав віру в Бога, вів переписку зі священниками та привіз із відпустки якусь релігійну книжку, повертаючись додому, його заарештували та засудили до 10 літ виправно-трудових робіт в одному із таборів у Кіровській обл. В липні 1955 р. суд переглянув звинувачення і через недостатність доказів Михайло отримав звільнення. Повернувшись до Львова, він продовжив навчання та 11 листопада 1956 р. склав вічні обіти і того ж дня отримав священничі свячення із рук бл. вл. М. Чарнецького. Ще в грудні 1955 р. о. Михайло влаштувався на роботу завгоспом-касірем до третьої школи у Львові, а у вільний від роботи час займався душпастирством, навчав у підпільній семінарії. Влітку 1963 р. заарештували двох студентів, котрі вчилися у о. Михайла, відповідно, 18 лютого 1964 р., заарештували і їхнього вчителя та засудили до 3-х років позбавлення волі та 3-х років заслання. Покарання отець відбував у Кіровоградській області. Внаслідок скарг, які писали родичі та вірні, в грудні того ж 1964 р. о. Михайла звільнили. Після повернення він не припинив священничої діяльності, а навпаки, взявся до неї із ще більшим запалом. В тому часі вл. В. Величковський поручає отцеві Михайлові та отцеві Євстахію Смалеві зайнятись Братством Матері Божої Неустанної Помочі. незабаром на основі Братства повстав III-ій Чин редемптористів. Також цих двоє отців особливим чином працювали з молоддю, з числа якої немало вступило до монастирів. Така праця не могла не бути зауваженою органами КГБ, тому його часто штрафували, робили ревізії, а 17 січня 1975 р. заарештували та засудили до 5 років позбавлення волі та 3 років заслання. Покарання отець відбував у м. Жовті Води, Дніпропетровської обл. до кінця грудня 1979 р., а після заслання у с. Каратобе в Казахстані, де отець працював кочегаром. Повернувся отець Михайло до Львова в липні 1982 р. та продовжив своє служіння. Протягом довгого часу його не хотіли прописувати у Львові, що унеможливлювало працевлаштування. Все це, а також звершування богослужінь стало причиною наступного арешту 21 червня 1985 р. Цього разу отця засудили на 5 років позбавлення волі та 5 років заслання. Покарання проходило в Архангельській області, в Росії. Однак на численні прохання родини та вірних, у грудні 1987 р., отця звільнили. Це вже були часи початку виходу Церкви з підпілля, в чому отець також брав активну участь. Власне його стараннями влада міста передала колишній костел Марії Сніжної, де отець почав служити богослужіння, а з липня 1992 р. його призначили префектом цього храму. З 1988 р. до 1992 р. о. Михайло виконував також обов'язки магістра новиків. Помер отець Михайло 12 жовтня 1996 року

на 70-му році життя, 51-му році від перших обітів, 40-му році від вічних обітів та 40-му році священства.